

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/303/2000
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3800898815
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3800898815.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľa: P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. R., H. č. XXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom, so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova č. 3, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, ústredie, IČO: 30 807 484, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, pobočka Prievidza, Matice slovenskej č. 10, Prievidza, o náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 453,26 eura s úrokom z omeškania vo výške 17,60% ročne zo sumy 37,21 eura od 01.07.2000 do zaplataenia, zo sumy 36,88 eura od 01.08.2000 do zaplataenia, zo sumy 5,76 eura od 01.09.2000 do zaplataenia a zo sumy 4,35 eura od 01.10.2001 do zaplataenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 23.11.2000 proti odporcovi (PRIEMSTAV STAVEBNÁ s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 116, Nováky, IČO 36 001 554) domáhal priznania náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti v sume 95707,- Sk, a to za obdobie od 15.08.1998 do 31.10.2000 a priznania náhrady za stratu na zárobku vo výške 8868,- Sk mesačne od 01.11.2000 do budúca. Návrh odôvodnil tým, že PRIEMSTAV STAVEBNÁ, s.r.o. bol zamestnávateľom navrhovateľa a navrhovateľ vykonával u zamestnávateľa prácu maliara. Pri výkone práce pre zamestnávateľa utrpel dňa 12.12.1997 pracovný úraz. V príčinnej súvislosti s týmto pracovným úrazom mu bola dňa 11.07.1999 priznaná čiastočná invalidita a čiastočný invalidný dôchodok vo výške 2672,- Sk. Po skončení PN a nástupe do práce zamestnávateľ s navrhovateľom rozviazal pracovný pomer dohodou podľa § 43 Zákonníka práce (zákon č. 65/1965 Zb. Zákonník práce ďalej len „ZP“) z dôvodu podľa § 46 ods. 1 písmeno c) ZP dňom 13.07.1999. Od 14.07.1999 bol aj naďalej evidovaný nezamestnaný, pričom podporu v nezamestnanosti poberal od 14.07.1999 do 14.07.2000. Navrhovateľ v priebehu konania poukázal na to, že účastníci konania sa v priebehu konania zhodli na pravdepodobnom priemernom zárobku pred vznikom škody, ktorý je rozhodný pre účely renty, a to pravdepodobný zárobok navrhovateľa za 2. štvrťrok 1999 vo výške 10.850,- Sk. Spornou v konaní zostala výška tzv. fiktívneho zárobku, ktorý by navrhovateľ mohol dosiahnuť s prihliadnutím na svoj zdravotný stav, keby sa mohol zamestnať. Poukázal na to, že okres Prievidza je špecifický pre vysoký počet zamestnancov so zníženou možnosťou zamestnať sa. Navrhovateľ si aktívne počas obdobia nezamestnanosti hľadal prácu, nebolo mu ponúknuté žiadne vhodné zamestnanie. Preto podľa názoru navrhovateľa nie je na mieste započítavanie tzv. fiktívneho zárobku, resp. v prípade jeho započítavania by sa mala započítavať minimálna mzda zamestnancov s ČID, prípadne mzda Z. Y., ktorý pracoval ako vrátnik a ktorého práca

zodpovedala kvalifikácii ako aj zdravotnému stavu navrhovateľa. Žiadal jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

V priebehu konania navrhovateľ upravoval predmet konania (podaním zo dňa 20.05.2001 s vyčíslením do 30.4.2001, podaním zo dňa 20.01.2002 s vyčíslením do 31.12.2001 a s rentou od 1.1.2002 do budúca vo výške 9482 Sk mesačne, podaním zo dňa 17.06.2002 doručeným súdu dňa 25.06.2002 vzal rozšírený návrh zo dňa 20.05.2001 a tiež zo dňa 23.01.2002 späť a žiadal priznať náhradu za stratu na zárobku po skončení PN od 11.7.1999 do 31.5.2002 vo výške 184.283 Sk so 17,6% úrokom z omeškania do dňa úhrady, podaním zo dňa 07.05.2004 doručeným súdu dňa 11.05.2004 žiadal priznať rentu od 20.2.2002 do 31.12.2003 v sume 187.899,- Sk, ale podaním zo dňa 26.5.2004 vzal úpravu návrhu zo dňa 07.05.2004 späť). Súd uznesením zo dňa 02.08.2004 č. k. 11C/303/2000-96 bolo zastavené konanie o zaplatenie 187.899 Sk za obdobie od 20.2.2002 do decembra 2003 (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31.8.2004). Súd uznesením zo dňa 18.06.2010 č. k. 11C/303/2000-136 pripustil rozšírenie návrhu navrhovateľa na sumu 184.283,- Sk (za obdobie od 11.07.1999 do 31.05.2002) s úrokom z omeškania vo výške 17,6%.

Naposledy upravoval navrhovateľ svoj návrh na pojednávaní dňa 06.02.2015 a písomným podaním zo dňa 16.03.2015, v zmysle ktorých súd uznesením zo dňa 22.04.2015 č. k. 11C/303/2000-232 pripustil zmenu návrhu tak, že navrhovateľ sa domáha, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 6117,07 eura (184283,- Sk) za obdobie od 11.07.1999 do 19.02.2002 s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne zo sumy 95,82 eura od 01.09.1999 do zaplatenia, zo sumy 135,96 eura od 01.10.1999 do zaplatenia, zo sumy 135,96 eura od 01.11.1999 do zaplatenia, zo sumy 135,96 eura od 01.12.1999 do zaplatenia, zo sumy 135,96 eura od 01.01.2000 do zaplatenia, zo sumy 135,96 eura od 01.02.2000 do zaplatenia, zo sumy 103,41 eura od 01.03.2000 do zaplatenia, zo sumy 103,41 eura od 01.04.2000 do zaplatenia, zo sumy 103,41 eura od 01.05.2000 do zaplatenia, zo sumy 103,41 eura od 01.06.2000 do zaplatenia, zo sumy 103,41 eura od 01.07.2000 do zaplatenia, zo sumy 103,41 eura od 01.08.2000 do zaplatenia, zo sumy 74,46 eura od 01.09.2000 do zaplatenia, zo sumy 60,68 eura od 01.10.2000 do zaplatenia, zo sumy 60,68 eura od 01.11.2000 do zaplatenia, zo sumy 60,68 eura od 01.12.2000 do zaplatenia, zo sumy 60,68 eura od 01.01.2001 do zaplatenia, zo sumy 60,68 eura od 01.02.2001 do zaplatenia, zo sumy 40,75 eura od 01.03.2001 do zaplatenia, zo sumy 40,75 eura od 01.04.2001 do zaplatenia, zo sumy 40,75 eura od 01.05.2001 do zaplatenia, zo sumy 60,68 eura od 01.06.2001 do zaplatenia, zo sumy 60,68 eura od 01.07.2001 do zaplatenia, zo sumy 60,68 eura od 01.08.2001 do zaplatenia, zo sumy 79,72 eura od 01.09.2001 do zaplatenia, zo sumy 79,72 eura od 01.10.2001 do zaplatenia, zo sumy 79,72 eura od 01.11.2001 do zaplatenia, zo sumy 79,72 eura od 01.12.2001 do zaplatenia, zo sumy 79,72 eura od 01.01.2002 do zaplatenia a vo výške 15,5% ročne zo sumy 79,72 eura od 01.02.2002 do zaplatenia, zo sumy 53,07 eura od 01.03.2002 do zaplatenia a zo sumy 36,44 eura od 01.04.2002 do zaplatenia a v ostatnej časti súd konanie zastavil.

Odporca (Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, pobočka Prievidza) najprv s návrhom nesúhlasil, nakoľko spochybňoval, že je právnym nástupcom PRIEMSTAV STAVEBNÁ, s.r.o. a uviedol, že je podľa § 51e) zákona č. 274/1994 Zb. nástupcom Slovenskej poisťovne vo veci výplaty alebo výkonu úrazového poistenia. Uviedol dôležité okolnosti vyplývajúce zo súdneho spisu, keď poukázal na to, že navrhovateľ utrpel pracovný úraz dňa 12.12.1997, pričom navrhovateľ bol PN od 12.12.1997 do 14.08.1998 a od 28.01.1998 do 10.07.1998, čiastočný invalidný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný od 11.07.1999, skončeniu pracovného pomeru navrhovateľa došlo dňa 13.07.1999 dohodou z organizačných dôvodov a ako uchádzač o zamestnanie bol evidovaný na úrade práce od 14.07.1999 do roku 2005. Konkurz na zamestnávateľa navrhovateľa bol vyhlásený dňa 20.02.2002, ukončený dňa 01.12.2009 a z OR bol zamestnávateľ vymazaný ex offo dňa 10.02.2010. Ak má súd preukázané, že navrhovateľovi začala vznikať strata na zárobku po skončení pracovného pomeru, rozhodným obdobím pre výpočet PMZ pred vznikom škody je druhý štvrtrok 1999 a predpokladaný priemerný mesačný zárobok je 10.850,- SK. Poukázal na obsah spisu vedenom na OS Prievidza pod sp. zn. 4C/131/2009. Pokiaľ ide o zápočet fiktívneho zárobku pre účel výpočtu náhrady za stratu na zárobku po skončení PN, poukázal na to, že navrhovateľ mohol vykonávať práce strážnika, nielen práce vrátnika. Uviedol, že v zmysle záverov rozhodnutí v konaní vedenom na OS Prievidza sp. zn. 4C/131/2009 vyplýva, že priemerná mesačná mzda navrhovateľa za pomernú časť mesiaca júl 1999 predstavuje sumu 6300,- Sk (od 14.07.1999 do 31.07.1999) a redukovaná priemerná mesačná mzda navrhovateľa od 01.07.2001 je vo výške 10.091,- Sk. Uviedol, že na daný prípad je potrebné aplikovať postup uvedený v rozhodnutí NS SR sp. zn. 3Cdo/93/2003, v zmysle ktorého u čiastočne invalidných dôchodcov nedobrovoľne nezamestnaných sa

má započítať tzv. fiktívny zárobok, ktorý by dosiahli v práci vhodnej zdravotnému stavu a kvalifikácii týchto poškodených. Mal za to, že všetky rozhodujúce právne otázky boli vyriešené v konaní OS Prievidza sp. zn. 4C/131/2009. Mal za to, že navrhovateľovi mohla vzniknúť škoda na strate na zárobku až odo dňa 14.07.1999, kedy sa navrhovateľ stal nedobrovoľne nezamestnaný a odkedy bol evidovaný na úrade práce. Zároveň v priebehu konania odporca vzniesol námietku premlčania voči uplatneným úrokom z omeškania za obdobie od 11.07.1999 do 25.06.2000, nakoľko mal za to, že tieto sú premlčané, keďže boli prvýkrát uplatnené na súde navrhovateľom podaním doručeným na súd dňa 25.06.2002. Podľa odporcu skončenie pracovného pomeru navrhovateľa nebolo v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom.

Konanie v tejto veci bolo prerušené, pretože na majetok úpadcu PRIEMSTAV STAVEBNÁ, s.r.o. (pôvodného odporcu) bol vyhlásený dňa 20.2.2002 konkurz. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Viliam Vaňko. Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.10.2009 č. k. 5 K 146/00-493, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2009, bol zrušený konkurz po splnení rozvrhového uznesenia a správca konkurznej podstaty JUDr. Vaňko bol zbavený funkcie. Teda právnická osoba PRIEMSTAV STAVEBNÁ, s.r.o. v konkurze, so sídlom M. R. Štefánika 116 Nováky, IČO 36 001 554 bola zrušená od 01.12.2009 a z Obchodného registra bola ex offo vymazaná dňom 10.02.2010. Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu a svoj nárok si ďalej uplatnil po výmaze PRIEMSTAVU STAVEBNÁ, s.r.o. v konkurze voči Sociálnej poisťovni Bratislava, pobočka Prievidza. Súd ďalej pokračoval v konaní s odporcom: Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, pobočka Prievidza vzhľadom na zistenie, že došlo k zániku právnickej osoby PRIEMSTAV STAVEBNÁ, s.r.o. bez právneho nástupcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, svedka Y. R., svedkyne G. U., oboznámením sa s hlásením pracovného úrazu zo dňa 10.03.1999, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 09.6.1999 o priznaní čiastočného invalidného dôchodku, dohodou o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 13.07.1999, pracovnou zmluvou zo dňa 22.04.1992, potvrdením o zdravotnom stave zo dňa 16.08.1999, potvrdením o zdravotnom stave zo dňa 09.07.1999, potvrdením o strate na zárobku počas PN zo dňa 17.08.1998, rozhodnutím OÚP v Prievidzi zo dňa 27.07.1999 č. NP 488/99, potvrdením OÚP zo dňa 20.11.2000, výplatnými páskami navrhovateľa za mesiace august 1998 až január 1999, listom Slovenskej poisťovne zo dňa 22.12.1999, listom navrhovateľa zo dňa 10.01.2000, list Slovenskej poisťovne zo dňa 25.01.2000, uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 5K/146/00 - 84, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 04.10.2001, uznesením OS Prievidza zo dňa 02.08.2004 č. k. 11C/303/2000-96, uznesením KS v Bratislave zo dňa 19.10.2009 č. k. 5K 146/00-493, výpis spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, s.r.o. v konkurze, uznesením OS Prievidza zo dňa 18.06.2010 č. k. 11C/303/2000-136, list Sociálnej poisťovne zo dňa 24.08.2010, oznámenie PRIEMSTA STAVEBNÁ, a.s. zo dňa 17.01.2011 (č. l. 161), oznámenie HBP, a.s. zo dňa 20.01.2011 priemerných štvrtročných zárobkoch vrátnika, skladníka a údržbára v HBP, a.s. za obdobie rokov 1998-2002 (č. l. 166-167), mzdové listy Igora Svitka za rok 2000 a 2001 (č. l. 169-170), list spoločnosti TONDACH zo dňa 28.01.2001 o priemerných zárobkoch vrátnika a údržbára v rokoch 1998 až 2002 (č. l. 171), listom PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. zo dňa 26.03.2015 o priemerných zárobkoch údržbára a skladníka za roky 1999 až 2002 (č. l. 229), listom HBP, a.s. zo dňa 26.03.2015, uznesením OS Prievidza zo dňa 22.04.2015 č. k. 11C/303/2000-232, obsahom spisu OS Prievidza sp. zn. 4C/131/2009 a z neho najmä rozsudok OS Prievidza zo dňa 21.12.2010 č. k. 4C/131/2009-181 a rozsudkom KS v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 č. k. 17Co/72/2011-196 a ostatným obsahom spisu, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

V konaní nebolo sporné, že pracovný pomer medzi navrhovateľom a PRIEMSTAV STAVEBNÁ, s.r.o. vznikol na základe pracovnej zmluvy uzavretej dňa 22.04.1992. Hoci pracovná zmluva zo dňa 22.04.1992 bola uzavretá s Priemstav, š. p. Prievidza, nebolo sporné, že v čase pracovného úrazu dňa 12.12.1997, tak ako to vyplýva z hlásenia pracovného úrazu, bol zamestnávateľom navrhovateľa PRIEMSTAV STAVEBNÁ, s.r.o. Pracovný pomer navrhovateľa u tejto spoločnosti trval do dňa 13.07.1999. Pracovný pomer navrhovateľa skončil dohodou podľa § 43 ZP z dôvodov podľa § 46 ods. 1 písmeno c) ZP (vyplýva to z pracovnej zmluvy zo dňa 22.04.1992 a dohody o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 13.07.1999). Podľa hlásenia pracovného úrazu navrhovateľ utrpel dňa 12.12.1997 pracovný úraz, pričom ako spôsob úrazu sa v hlásení uvádza pád z rebríka z 1,5 m výšky, keď navrhovateľ vykonával v čase pracovného úrazu nátery stien a stropov z maliarskeho dvojitého rebríka, pričom sa mu pošmykla noha a následne spadol z výšky 1,5 m. Po pracovnom úraze bol navrhovateľ PN od 12.12.1997 do 14.08.1998, následne od 15.08.1998 pracoval a opäť bol PN od 28.01.1999 do 10.07.1999. Podľa potvrdenia MUDr. X. PN navrhovateľa od 28.1.1999 do 10.07.1999 bola v súvislosti

s predmetným pracovným úrazom. Rozhodnutím SP ústredie zo dňa 09.06.1999 bol navrhovateľovi priznaný ČID, pričom v rozhodnutí sa uvádza, že ČID je následkom pracovného úrazu (choroby z povolania). V konaní tiež nebolo sporné, že navrhovateľ bol od 14.07.1999 v evidencii nezamestnaných a táto evidencia trvala aj k 31.12.2003. Svedčí o tom potvrdenie o dĺžke evidencie zo dňa 28.05.2004. Rozhodnutím OÚP v Prievidzi zo 27.07.1999 bola navrhovateľovi priznaná podpora v nezamestnanosti, a to od 14.7.1999. Navrhovateľ poberal podporu v nezamestnanosti od 14.7.1999 do 13.7.2000, o čom svedčí potvrdenie vtedajšieho OÚP v Prievidzi zo dňa 20.11.2000. V žalovanom období od 11.07.1999 do 19.02.2002 bol navrhovateľ evidovaný nezamestnaný, bol poberateľom ČID v súvislosti s predmetným pracovným úrazom. Podľa rozhodnutí SP ústredie zo dňa 9.6.1999 a 04.10.2001 bol navrhovateľ poberateľom ČID vo výške 2.672 Sk od 11.7.1999 a vo výške 3.340 Sk od novembra 2001.

Dňa 31.05.2004 podal navrhovateľ na Okresnom súde Prievidza proti JUDr. Viliamovi Vaňkovi, správcovi konkurznej podstaty úpadcu PRIEMSTAV STAVEBNÁ s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 116, Nováky, IČO 36 001 554 návrh na priznanie náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti v sume 187.899,- Sk za obdobie od 20.02.2002 do 31.12.2003. Pôvodne sa konanie viedlo na OS Prievidza pod sp. zn. 4C/84/2004, pričom súd konanie uznesením zo dňa 27.09.2004 č. k. 4C/84/2004-9 zastavil a vec postúpil Ústrediu Sociálnej poisťovne, Bratislava. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.03.2005 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16.02.2005 č. k. 5Co/213/04 - 16. Následne NS SR uznesením zo dňa 13.05.2009 č. k. 1Rks/12/2009 - 20 rozhodol, že prejednanie a rozhodnutie veci patrí do právomoci Okresného súdu Prievidza. Po tomto rozhodnutí NS SR vec bola zapísaná pod sp. zn. 4C/131/2009. Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 21.12.2010 č. k. 4C/131/2009-181 uložil odporcovi (Sociálnej poisťovni, ústredie Bratislava, pobočka Prievidza) zaplatiť navrhovateľovi sumu 539,10 eura do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 č. k. 17Co/72/2011-196. V predmetnom konaní bolo ustálené, že rozhodným obdobím pre výpočet priemerného mesačného zárobku u navrhovateľa je druhý štvrťrok 1999 a že priemerný mesačný zárobok navrhovateľa za toto rozhodné obdobie je 10 850,- Sk. Priemerný mesačný zárobok bol zisťovaný ako pravdepodobný zárobok navrhovateľa, keďže v rozhodnom období bol navrhovateľ PN. V tomto konaní bolo tiež v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 3Cdo 93/03 ustálené, že zamestnávateľ je povinný nahradiť len takú škodu, ktorá poškodenému zamestnancovi vznikla v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom. Skutočnosť, že poškodený zamestnanec sa nemôže zamestnať v inom zamestnaní, ktoré by zodpovedalo jeho pracovným úrazom zníženej pracovnej schopnosti len pre nedostatok pracovných miest, nie je spôsobená v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom, ale situáciou na trhu práce. Nedostatok vhodných pracovných príležitostí je objektívnou okolnosťou a postihuje všetkých zamestnancov bez ohľadu na to, či ich pracovná spôsobilosť bola znížená pracovným úrazom, alebo z iných príčin. Preto z dôvodu zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze nemôže byť zamestnancovi nahradená ujma spočívajúca v tom, že poškodený zamestnanec nemôže pre nedostatok vhodných pracovných miest mať príjem z vlastnej zárobkovej činnosti. Pri určení zárobku zamestnanca po pracovnom úraze treba potom vychádzať z účelu tejto náhrady a tým je odškodnenie zníženej alebo zaniknutej pracovnej spôsobilosti poškodeného zamestnanca a neschopnosť dosahovať z dôvodu následkov pracovného úrazu rovnaký zárobok ako pred poškodením. Tomuto účelu zodpovedá použitie pravdepodobného zárobku podľa § 17 ods. 4 zákona č. 1/1992 Zb. o mzde a § 134 ods. 3 Zákonníka práce, ktorý by poškodený zamestnanec zrejme dosiahol v zamestnaní pri práci zodpovedajúcej jeho schopnostiam, kvalifikácii a zdravotnému stavu a ktorý by preukázateľne vykonával, keby tomu nebránil nedostatok pracovných príležitostí. Odvolací súd v uvedenom konaní tiež ustálil, že podľa § 272 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, v konaniach o náhrade za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a o náhrade za stratu na dôchodku, ktoré neboli právoplatne skončené do 31. 12. 2003, sa po tomto dni rozhodne za obdobie do 31. 12. 2003 podľa predpisov účinných do 31. 12. 2003 a za obdobie po 31. 12. 2003 ako o úrazovej rente podľa tohto zákona, t. j. v konaní o týchto náhradách, na ktoré vznikol nárok pred 1. 1. 2004 za rozhodné obdobie, ktoré bolo do 31. 12. 2003 podľa zákona č. 274/1994 Z. z..

Z výsluchu navrhovateľa bolo zistené, že v čase pracovného úrazu bol zamestnancom PRIEMSTAV STAVEBNÁ, s.r.o. a vykonával prácu maliara. Je vyučený maliar. Pracovný úraz utrpel dňa 12.12.1997 u svojho zamestnávateľa. Po pracovnom úraze bol na PN od 12.12.1997 do 14.8.1998. Od 15.8.1998 pokračoval v práci maliara, nastúpil do toho istého kolektívu ako pred pracovným úrazom. Pracoval v pôvodnej práci. Jeho vtedajší ošetrojúci lekár mu nevystavil potvrdenie, že je potrebné ho preradiť

na inú ľahšiu prácu a takéto lekárske potvrdenie zamestnávateľovi nepredložil. Keď bol druhý krát PN, bolo to dôsledkom pracovného úrazu. Pracovný pomer bol s ním skončený dňa 13.07.1999 z dôvodu, že už nebol pre nich potrebný. V tom čase si myslel, že nebude mať problém zamestnať sa, no opak bol pravdou. Pre neho práca nebola v tom čase voľná, nakoľko aj voľné miesta strážnikov boli v tom čase obsadzované bývalými policajťmi, ktorí boli držiteľmi zbrojných preukazov a mali voči nemu tak výhodu. Prácu si nemohol nájsť aj pre svoj vek. Navrhovateľ tvrdil, že v čase doby evidencie si riadne plnil povinnosti evidovaného nezamestnaného. ÚPSVaR mu do 31.12.2003 neponúkol žiadnu prácu a teda nestalo sa, že by odmietol ponúknutú prácu. Prácu si hľadal, ale márne. Úradu práce predkladal potvrdenie o hľadaní zamestnania. Nemá dôkaz na to, že by oslovený zamestnávateľ pri voľnom pracovnom mieste zodpovedajúcom jeho zdravotnému stavu dal prednosť zdravému človeku. Navrhovateľ s prihladením na svoj zdravotný stav uviedol, že nemôže vykonávať prácu v predklone, výlučne v sede alebo len v stoji, musí meniť polohy tela, nemôže dlhšie chodiť pre bolesti chrbtice. Má za to, že v rokoch 2002, 2003 by vzhľadom na svoj zdravotný stav po pracovnom úraze mohol vykonávať prácu na vrátnici. Takéto pracovné miesto v rokoch 2002, 2003 ako voľné nenašiel. Za predmetné obdobie mu nebola vyplatená žiadna náhrada za stratu na zárobku po skončení PN. Tvrdenie navrhovateľa bolo preukázané žiadosťami o prijatie do zamestnania adresované rôznym subjektom a to zo dňa 9.11.1999 a 22.8.2001. V žiadostiach navrhovateľ uvádza, že je nezamestnaný, ČID so zníženou pracovnou schopnosťou, žiada o prijatie do zamestnania ako strážnik (vrátnik). Počas evidencie nezamestnaných navrhovateľ absolvoval poradenský kurz Cesta k zamestnaniu, o čom svedčí osvedčenie z 3.9.2003, Program individualizovaných služieb zamestnanosti, o čom svedčia doložené doklady. Rovnako ÚPSVaR v Prievidzi vo svojej správe z 22.3.2010 potvrdil, že navrhovateľ bol v evidencii nezamestnaných od 14.7.1999 do 23.4.2006, že na stanovené kontakty chodil pravidelne. Keďže bol ČID so základným vzdelaním, jeho pracovné uplatnenie bolo veľmi obmedzené a v ponuke voľných pracovných miest nebolo voľné pracovné miesto zodpovedajúce jeho zdravotnému stavu a kvalifikácii, navrhovateľ preukazoval hľadanie si práce vlastnou aktivitou a absolvoval poradenský kurz Cesta k zamestnaniu. Z evidencie nezamestnaných bol vyradený od 24.4.2006 na vlastnú žiadosť.

Podľa oznámenia odporcu zo dňa 24.08.2010 boli navrhovateľovi v rámci pracovnej rekomandácie odporúčané práce bez nosenia a zdvíhania ťažkých bremien, bez statického zaťaženia, s možnosťou vykonávať práce vrátnika, údržbára, skladníka ľahkého materiálu.

Z výsluchu svedkyne G. U. bolo zistené, že v čase výsluchu pracovala ako vedúca učtárne u predchodcu odporcu. Uviedla, že sa nedá povedať, že by navrhovateľ zarobil po pracovnom úraze menej ako predtým, lebo zamestnanci zarábali, podľa toho o akú stavbu išlo. Ak išlo o náročnejšiu stavbu, tak zamestnanci zarobili viac a o prémiech rozhodoval majster. Pokiaľ nedošlo k porušeniu pracovnej disciplíny, dostávali prémie rovnaké. V roku 1997 vykonával Priemstav náročnú prácu v O., a preto boli prémie až do výšky 85%. V roku 1998 išlo o menej náročnú prácu, preto boli prémie vo výške 50%. Navrhovateľovi strata na zárobku po nástupe z PN dňa 15.08.1998 nevznikla, lebo pokiaľ by mu strata vznikla, odporca by mu stratu vyplácal.

Z oznámenia PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. zo dňa 17.01.2011 (č. I. 161) vyplýva, že priemerná mzda vrátnika - ČID za obdobie od 15.08.1998 do 19.02.2002 bola v roku 1998 v sume 4082,04 Sk mesačne, v roku 1999 v sume 4082,04 Sk mesačne, v roku 2000 v sume 5062,53 Sk mesačne, v roku 2001 v sume 5662,83 Sk mesačne a v roku 2002 v sume 5846,40 eura.

Zo mzdových listov Z. Y. za rok 2000 a 2001 vyplýva, že Z. Y. pracoval ako vrátnik v spoločnosti Y. Prievidza, s.r.o. Prievidza a dosahoval príjmy za jednotlivé mesiace ako vyplýva z predložených mzdových listov za roky 2000 a 2001 (č. I. 169-170).

Z oznámenia HBP, a.s. zo dňa 20.01.2011 vyplývajú priemerné štvrťročné zárobky za obdobie rokov 1998 až 2002 na pozícii vrátnik (č. I. 166), skladník (č. I. 167) a údržbár (č. I. 167).

Z oznámenia spoločnosti TONDACH SLOVENSKO, s.r.o. zo dňa 28.01.2011 vyplývajú priemerné mesačné zárobky profesie vrátnik a profesie údržbár za roky 1998 až 2002 (č. I. 171).

Z oznámenia PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. zo dňa 26.03.2015 (č. I. 229) vyplýva, že priemerná mzda údržbára bola v roku 1999 v sume 8561 Sk mesačne, v roku 2000 v sume 9598 Sk mesačne, v roku 2001 v sume 10283 Sk mesačne a v roku 2002 v sume 10779 Sk mesačne a že priemerná mzda skladníka

bola v roku 1999 v sume 5115 Sk mesačne, v roku 2000 v sume 5115 Sk mesačne, v roku 2001 v sume 6401 Sk mesačne a v roku 2002 v sume 7645 Sk mesačne.

Podľa § 190 ods. 1 zákona č. 65/1965 Zb. Zákonník práce (ďalej len „ZP“), ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu na zdraví alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase úrazu v pracovnom pomere.

Podľa § 193 ods. 1 písm. a) ZP, zamestnancovi, ktorý utrpel pracovný úraz alebo u ktorého sa zistila choroba z povolania, je zamestnávateľ povinný v rozsahu, v ktorom za škodu zodpovedá, poskytnúť náhradu za stratu na zárobku.

Podľa § 195 ods. 1 ZP, Náhrada za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity sa po dobu 12 po sebe nasledujúcich mesiacov od vzniku nároku poskytne zamestnancovi v takej výške, aby spolu s jeho zárobkom po pracovnom úraze alebo po zistení choroby z povolania s pripočítaním prípadného invalidného alebo čiastočného invalidného dôchodku poskytovaného z toho istého dôvodu sa rovnala jeho priemernému zárobku pred vznikom škody. Pritom sa neprihliada na zvýšenie invalidného dôchodku pre bezvládnosť, na zníženie tohto dôchodku podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, na zvýšenie priznaných dôchodkov podľa týchto predpisov ani na zárobok zamestnanca, ktorý dosiahol zvýšeným pracovným úsilím.

Podľa § 195 ods. 2 ZP, po uplynutí doby uvedenej v predchádzajúcom odseku náhrada za stratu na zárobku spolu so zárobkom postihnutého zamestnanca s prípadným dôchodkom uvedeným v predchádzajúcom odseku nesmie presiahnuť sumu 5 700 Sk mesačne; pritom sa neprihliada na zárobok zamestnanca, ktorý dosiahol zvýšeným pracovným úsilím. U zamestnancov, ktorých priemerný zárobok pred vznikom škody bol vyšší ako 5 700 Sk, sa táto suma zvyšuje o 75 % rozdielu medzi týmto zárobkom a sumou 5 700 Sk. Toto obmedzenie neplatí, ak škoda bola spôsobená úmyselne alebo výhradne porušením právnych alebo ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pokiaľ ich neporušil postihnutý zamestnanec. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa môže súd rozhodnúť, že toto obmedzenie neplatí tiež vtedy, ak škoda bola spôsobená hrubou neobstaranosťou, pokiaľ sa jej nedopustil postihnutý zamestnanec.

Podľa § 261 ods. 2 ZP, nepremičujú sa nároky zamestnanca na náhradu za stratu na zárobku z dôvodu pracovného úrazu alebo choroby z povolania (§ 194 a 195) alebo inej škody na zdraví (§ 187) a nároky na náhradu nákladov na výživu pozostalých (§ 199). Nároky na jednotlivé plnenia z nich vyplývajúce sa však premlčujú.

Podľa § 263 ods. 3 ZP, lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody je dva roky; začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvie o tom, že škoda vznikla, a o tom, kto za ňu zodpovedá. Nárok na náhradu škody sa však premlčí, ak sa neuplatnil v lehote troch rokov, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, desiatich rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je sčasti dôvodný.

V konaní bolo preukázané a medzi účastníkmi nesporné, že navrhovateľ bol zamestnancom pôvodného odporcu a v čase utrpenia pracovného úrazu bol v pracovnom pomere s ním. Zodpovednosť zamestnávateľa je v danom prípade daná v zmysle § 190 ods. 3 zákona č. 65/1965 Zb. Zákonníka práce účinného v čase pracovného úrazu. Navrhovateľ totiž utrpel pracovný úraz pri plnení pracovných úloh.

Pri existencii zodpovednosti zamestnávateľa za škodu na zdraví - pracovný úraz má navrhovateľ okrem iného právo na náhradu za stratu na zárobku. Navrhovateľ sa po skončení pracovného pomeru dohodou z organizačných dôvodov stal evidovaným nezamestnaným. Skončenie pracovného pomeru nebolo v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom. V danom prípade sú splnené predpoklady vzniku škody a to škodná udalosť a vznik ujmy. Príčinnú súvislosť medzi nimi súd posudzoval s prihliadnutím na skutočnosť, že za obdobie uplatneného nároku bol navrhovateľ v evidencii nezamestnaných.

Súd posudzoval nárok navrhovateľa za uplatnené obdobie od 11.07.1999 do 19.02.2002 podľa zákona č. 65/1965 Zb. Zákonníka práce účinného do 31.03.2002. Súd na základe vykonaného dokazovania

dospel k záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku až od 14.07.1999, kedy mohla navrhovateľovi vzniknúť škoda na strate na zárobku z dôvodu, že sa stal nedobrovoľne nezamestnaný a bol evidovaný na úrade práce.

V konaní nebolo sporné, že rozhodným obdobím pre výpočet PMZ je druhý štvrťrok 1999 a že PMZ z tohto rozhodného obdobia je 10.850 Sk. Aj podľa názoru súdu rozhodným obdobím pre výpočet PMZ pre účely náhrady za stratu na zárobku po skončení PN je druhý štvrťrok 1999, lebo medzi navrhovateľom a jeho zamestnávateľom skončil pracovný pomer 13.7.1999 a od tohto dátumu začala vznikáť navrhovateľovi škoda spočívajúca v strate na zárobku, za ktorú je zodpovedný jeho zamestnávateľ, pretože pokles zárobku navrhovateľa nastal znížením pracovného potenciálu vyvolaným pracovným úrazom. Navyše navrhovateľovi bol priznaný ČID od 11.7.1999. Potom rozhodným obdobím je 2. štvrťrok 1999, pričom priemerný mesačný zárobok bol zisťovaný ako pravdepodobný zárobok navrhovateľa, keďže v rozhodnom období bol navrhovateľ PN. Účastníci sa zhodli na výške pravdepodobného zárobku navrhovateľa tak ako vyplýva z konania vedeného na OS Prievidza pod sp. zn. 4C/131/2009 (pri určení sa vychádzalo z dosiahnutého zárobku spolupracovníkov navrhovateľa T. U., H. F., H. K. v rozhodnom období). V uvedenom konaní bola vyriešená aj otázka pasívnej legitímácie odporcu (Sociálna poisťovňa), na ktorého priamo zo zákona v dôsledku zániku zamestnávateľa navrhovateľa prešiel výkon poistenia zodpovednosti za škodu z pracovného úrazu

Sporná otázka, či a v akej výške patrí poškodenému zamestnancovi náhrada za stratu na zárobku po skončení PN v čase jeho nedobrovoľnej nezamestnanosti bola už riešená v dovolacom konaní NS SR vedenom pod sp. zn. 3Cdo 93/2003. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí konštatoval, že predpokladmi zodpovednosti zamestnávateľa voči zamestnancovi za škodu pri pracovnom úraze je pracovný úraz (škodná udalosť), vznik škody a príčinná súvislosť medzi pracovným úrazom a vznikom škody. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak škoda vznikla následkom pracovného úrazu. Škoda, ktorá vznikla v dôsledku pracovného úrazu spočíva aj v strate na zárobku po skončení PN. K strate na zárobku dochádza z dôvodu, že pracovná schopnosť zamestnanca bola v dôsledku pracovného úrazu znížená alebo zanikla a účelom náhrady za stratu na zárobku je poskytnúť primerané odškodnenie zamestnancovi, ktorý nie je schopný pre svoje zdravotné postihnutie spôsobené pracovným úrazom dosahovať taký zárobok, aký mal pred poškodením zdravia. Zamestnávateľ je povinný nahradiť len takú škodu, ktorá poškodenému zamestnancovi vznikla v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom. Skutočnosť, že poškodený zamestnanec sa nemôže zamestnať v inom zamestnaní, ktoré by zodpovedalo jeho pracovným úrazom zníženej pracovnej schopnosti len pre nedostatok pracovných miest, nie je spôsobená v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom, ale situáciou na trhu práce. Nedostatok vhodných pracovných príležitostí je objektívnou okolnosťou a postihuje všetkých zamestnancov bez ohľadu na to, či ich pracovná spôsobilosť bola znížená pracovným úrazom, alebo z iných príčin. Preto z dôvodu zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze nemôže byť zamestnancovi nahradená ujma spočívajúca v tom, že poškodený zamestnanec nemôže pre nedostatok vhodných pracovných miest mať príjem z vlastnej zárobkovej činnosti. Pri určení zárobku zamestnanca po pracovnom úraze treba vychádzať z účelu tejto náhrady a tým je odškodnenie zníženej alebo zaniknutej pracovnej spôsobilosti poškodeného zamestnanca a neschopnosť dosahovať z dôvodu následkov pracovného úrazu rovnaký zárobok ako pred poškodením. Tomuto účelu potom zodpovedá použitie pravdepodobného zárobku podľa §-u 17 ods. 4 zákona č. 1/1992 Zb. o mzde a § 134 ods. 3 ZP, ktorý by poškodený zamestnanec zrejme dosiahol v zamestnaní pri práci zodpovedajúcej jeho schopnostiam, kvalifikácii a zdravotnému stavu a ktorú by preukázateľne vykonával, keby tomu nebránil nedostatok pracovných príležitostí.

Navrhovateľ bol v čase posudzovaného obdobia júl 1999 až február 2002 evidovaný nezamestnaným. Navrhovateľ sa zaujímal o prácu, ale bezvýsledne. Z dokazovania vyplynulo, že jeho nezamestnanosť súvisí s nepriaznivou situáciou na trhu práce, keď niet vhodných pracovných miest pre navrhovateľa. Iný dôvod nezamestnanosti navrhovateľ nepreukázal. Sám vypovedal, že sa nestalo, že by oslovený zamestnávateľ v prípade voľného pracovného miesta vhodného pre navrhovateľa dal prednosť zdravému človeku a ak áno, tak len z dôvodu vyššej kvalifikácie, resp. spĺňania iných predpokladov na výkon profesie zdravým človekom (bývalí policajti, ktorí sú držiteľmi zbrojných preukazov na výkon profesie strážnika).

S poukazom na hore uvedené súd zisťoval pravdepodobný zárobok, ktorý by v žalovanom období navrhovateľ dosahoval, keby nebol nezamestnaný. Pri jeho určení vychádzal z oznámenia PRIEMSTAV

STAVEBNÁ, a.s. zo dňa 17.01.2011 (č. I. 161), zo mzdových listov Igora Svitka za rok 2000 a 2001 (č. I. 169-170), z oznámenia HBP, a.s. zo dňa 20.01.2011 (priemerné štvrťročné zárobky za obdobie rokov 1998 až 2002 na pozícii vrátnik- č. I. 166, skladník- č. I. 167 a údržbár- č. I. 167), z oznámenia spoločnosti TONDACH SLOVENSKO, s.r.o. zo dňa 28.01.2011 (priemerné mesačné zárobky profesie vrátnik a profesie údržbár za roky 1998 až 2002- č. I. 171) a z oznámenia PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. zo dňa 26.03.2015 (č. I. 229- priemerná mzda údržbára v rokoch 1999 až 2002 a priemerná mzda skladníka v rokoch 1999 až 2002. Súd zistil, že takýmto pravdepodobným zárobkom by u navrhovateľa bola priemerná mzda za jednotlivé mesiace tak ako vyplýva z Tabuľky č. 1 (stĺpec označený ako priemerná mzda), ktorá je súčasťou odôvodnenia predmetného rozhodnutia. Súd zvolil takýto postup pri zisťovaní pravdepodobného zárobku z dôvodu, že pôvodný zamestnávateľ navrhovateľa zanikol a zistenie pravdepodobného zárobku tak bolo, čo najobjektívnejšie a najreálnejšie.

V žalovanom období od 14.07.1999 do 19.02.2002, t.j. v čase nedobrovoľnej nezamestnanosti navrhovateľa, súd pri výpočte náhrady za stratu na zárobku po skončení PN vychádzal z PMZ brutto navrhovateľa pred úrazom v sume 10850,- Sk mesačne (za mesiac júl 1999 vo výške 6300,- Sk ako alikvótnej časti PMZ navrhovateľa od 14.07.1999 do 31.07.1999), redukovaného zárobku podľa § 195 ods. 2 ZP od 14.07.2000 v sume 9562,50 Sk (za mesiac júl 2000 v sume 10102,50 Sk ($10850/31 \times 13 + 9562,50/31 \times 18 = 4550 + 5552,50$ Sk = 10102,50 Sk) a valorizovaného PMZ od 01.07.2001 (valorizácia za rok 2000 vo výške 6,5 % v zmysle Opatrenia MPSVaR č. 235/2001 Z. z.) v sume 10091,- Sk ($10850 \times 1,065 = 11555,-$ Sk - 5700 = 5855 $\times 0,75 + 5700 = 10091,-$ Sk) a za mesiac február 2002 vo výške 6847,- Sk ako alikvótnej časti PMZ navrhovateľa od 01.02.2002 do 19.02.2002, tak ako to vyplýva z Tabuľky č. 1 (stĺpec označený ako PMZ N pred úrazom).

V období od 14.07.1999 do októbra 2001 bol ČID navrhovateľa (ktorý treba odpočítať od PMZ brutto) v sume 2672,- Sk a v mesiacoch november 2001 až február 2002 vo výške 3.340 Sk, tak ako to vyplýva z Tabuľky č. 1 (stĺpec označený ČID N).

Pri hore uvedenom právnom názore (zodpovedajúcim záverom rozhodnutia NS SR v konaní vedenom pod sp. zn. 3Cdo 93/2003), pri uvedenej výške PMZ navrhovateľa brutto a valorizovaného, ČID, ktorý treba odpočítať a započítaním pravdepodobného zárobku za jednotlivý mesiac, patrí navrhovateľovi náhrada za stratu na zárobku po skončení PN za mesiace júl 1999 vo výške 726,50 Sk, august 1999 vo výške 1251,50 Sk, september 1999 vo výške 1251,50 Sk, október 1999 vo výške 1150,- Sk, november 1999 vo výške 1150,- Sk, december vo výške 1150,- Sk, január 2000 vo výške 1198,- Sk, február 2000 vo výške 1072,- Sk, marec 2000 vo výške 1069,- Sk, apríl 2000 vo výške 1100,- Sk, máj 2000 vo výške 1121,- Sk, jún 2000 vo výške 1111,- Sk, júl 2000 vo výške 173,50 Sk a august 2001 vo výške 131,- Sk, t. j. spolu v sume 13655,- Sk, čo po prepočte konverzným kurzom 30,126 Sk / 1 euro zodpovedá sume 453,26 eura. V neuvedených mesiacoch navrhovateľovi nevznikla strata na zárobku po skončení PN. Konkrétny výpočet jednotlivých súm vyplýva z Tabuľky č. 1, ktorá je súčasťou písomného odôvodnenia predmetného rozhodnutia.

Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu 25.06.2002 uplatnil voči odporcovi aj príslušné zákonné úroky z omeškania za jednotlivé mesiace odo dňa nasledujúceho po splatnosti mzdy za príslušný mesiac (posledný deň mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý sa mzda poskytuje), ktorých špecifikácia bola pripustená uznesením OS Prievidza zo dňa 22.04.2015 č. k. 11C/303/2000-232. Keďže odporca vzniesol dôvodne námietku premlčania voči uplatneným úrokom z omeškania za obdobie do 25.06.2000 (dvojročná premlčacia lehota uplynula 25.06.2002), súd priznal v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.12.2008 zákonné úroky z omeškania za náhradu na stratu na zárobku za mesiac máj 2000, ktorá bola splatná 30.06.2000, vo výške 17,6% ročne zo sumy 1121,- Sk (37,21 eura) od 01.07.2000 do zaplatenia, za mesiac jún 2000, ktorá bola splatná 31.07.2000, vo výške 17,6% ročne zo sumy 1111,- Sk (36,88 eura) od 01.08.2000 do zaplatenia, za mesiac júl 2000, ktorá bola splatná 31.08.2000, vo výške 17,6% ročne zo sumy 173,50 Sk (5,76 eura) od 01.09.2000 do zaplatenia a za mesiac august 2001, ktorá bola splatná 30.09.2000, vo výške 17,6% ročne zo sumy 131,- Sk (4,35 eura) od 01.10.2001 do zaplatenia. Vo zvyšku súd uplatnené úroky z omeškania ako nedôvodné (čiastočne pre premlčanie a čiastočne pre neexistencie nároku) zamietol. Pri nároku na náhradu za stratu na zárobku po skončení PN za konkrétny mesiac, mala byť navrhovateľovi vyplatená náhrada najneskôr posledný deň nasledujúceho mesiaca. V danom prípade ide o náhradu škody na zdraví, pri ktorom nároku platí dvojročná subjektívna lehota podľa § 266 ods. 2 Zákonníka práce. Rovnaká premlčacia lehota platí aj na príslušenstvo pohľadávky. Návrh nároku na úroky z omeškania bol podaný

navrhovateľom na súd dňa 25.06.2002, teda zákonné úroky z omeškania, ktoré sa stali splatné pred 25.06.2000 sú v zmysle vyššie uvedeného premlčané.

Keďže súd vyhovel návrhu navrhovateľa len v časti o zaplatenie sumy 453,26 eura s úrokom z omeškania vo výške 17,60% ročne zo sumy 37,21 eura od 01.07.2000 do zaplatenia, zo sumy 36,88 eura od 01.08.2000 do zaplatenia, zo sumy 5,76 eura od 01.09.2000 do zaplatenia a zo sumy 4,35 eura od 01.10.2001 do zaplatenia, vo zvyšku súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 OSP tak, že odporcovi, ktorému vznikol nárok na celú náhradu trov konania z dôvodu, že mal neúspech len v nepatrnej časti (7,41%), náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si odporca náhradu trov konania neuplatnil.

Tabuľka č. 1

č. I. 161 č. I. 166 vrátnik č. I. 167 skladník č. I. 167 údržbár č. I. 169-170 č. I. 171 vrátnik č. I. 171 údržbár
č. I. 229 údržbár č. I. 229 skladník priemerná mzda ČID N PMZ N pred úrazom rozdiel Sk eur splatnosť
od 14.07.1999 2370 4250 3773 4969 4022 4850 4971 2970 4022 1551,5 6300 726,5
1999 august 4082 7319 6498 8558 6926 8353 8561 5115 6926,5 2672 10850 1251,5
1999 september 4082 7319 6498 8558 6926 8353 8561 5115 6926,5 2672 10850 1251,5
1999 október 4082 7385 7141 8662 6926 8353 8561 5115 7028 2672 10850 1150
1999 november 4082 7385 7141 8662 6926 8353 8561 5115 7028 2672 10850 1150
1999 december 4082 7385 7141 8662 6926 8353 8561 5115 7028 2672 10850 1150
2000 január 5063 7620 7046 8920 3019 8084 8353 9598 5115 6980 2672 10850 1198
2000 február 5063 7620 7046 8920 4157 8084 8353 9598 5115 7106 2672 10850 1072
2000 marec 5063 7620 7046 8920 4181 8084 8353 9598 5115 7109 2672 10850 1069
2000 apríl 5063 7258 7018 8943 4272 8084 8353 9598 5115 7078 2672 10850 1100
2000 máj 5063 7258 7018 8943 4082 8084 8353 9598 5115 7057 2672 10850 1121 37,21 1.7.2000
2000 jún 5063 7258 7018 8943 4172 8084 8353 9598 5115 7067 2672 10850 1111 36,88 1.8.2000
2000 júl 5063 7946 7678 9296 4179 8084 8353 9598 5115 7257 2672 10102,5 173,5 5,76 1.9.2000
2000 august 5063 7946 7678 9296 4380 8084 8353 9598 5115 7279 2672 9562,5 0
2000 september 5063 7946 7678 9296 4602 8084 8353 9598 5115 7304 2672 9562,5 0
2000 október 5063 7947 7430 9132 4360 8084 8353 9598 5115 7231 2672 9562,5 0
2000 november 5063 7947 7430 9132 3793 8084 8353 9598 5115 7168 2672 9562,5 0
2000 december 5063 7947 7430 9132 2620 8084 8353 9598 5115 7038 2672 9562,5 0
2001 január 5663 7758 7538 9422 4575 8084 8353 10283 6401 7564 2672 9562,5 0
2001 február 5663 7758 7538 9422 4420 8084 8353 10283 6401 7547 2672 9562,5 0
2001 marec 5663 7758 7538 9422 4425 8084 8353 10283 6401 7547 2672 9562,5 0
2001 apríl 5663 7772 7145 9553 4493 8084 8353 10283 6401 7527 2672 9562,5 0
2001 máj 5663 7772 7145 9553 4655 8084 8353 10283 6401 7545 2672 9562,5 0
2001 jún 5663 7772 7145 9553 3235 8084 8353 10283 6401 7388 2672 9562,5 0
2001 júl 5663 8285 7454 9967 3074 8084 8353 10283 6401 7507 2672 10091 0
2001 august 5663 8285 7454 9967 1106 8084 8353 10283 6401 7288 2672 10091 131 4,35 1.10.2001
2001 september 5663 8285 7454 9967 4016 8084 8353 10283 6401 7612 2672 10091 0
2001 október 5663 8299 7558 9987 4626 8084 8353 10283 6401 7695 2672 10091 0
2001 november 5663 8299 7558 9987 4377 8084 8353 10283 6401 7667 3340 10091 0
2001 december 5663 8299 7558 9987 4379 8084 8353 10283 6401 7667 3340 10091 0
2002 január 5846 8133 7495 10047 8084 10645 10779 7645 8584 3340 10091 0
do 19.02.2002 3967 5519 5086 6818 5486 7223 7314 5188 5825 2266 6847 0
13655,- 453,26

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.